

Podcerkev, 26. avgust 2026

Spoštovani družinski člani, prijatelji, in vsi, ki nam je bila dana čast, da smo poznali Benjamina Žnidaršiča - Bena.

Tudi v imenu mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami in založbe UNSU, ki interese in plemenito poslanstvo tega združenja ekskluzivno zastopa v Sloveniji, z bolečino v srcu izrekamo globoko in iskreno sožalje vsem.

Slikanje je Benjamin Žnidaršič po poškodbi hrbtenjače spoznaval in usvajal kot uveljavljen poet, literat ter organizator kulturnega udejstvovanja in postopoma ga je popolnoma prevzelo.

V predanem stalnem stremljenju k novim znanjem je ob pomoči slikarskih mentorjev napredoval in vnovčil tudi svoj izjemni slikarski talent. Leta 2003 je postal štipendist mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti ali nogami ... nato 2009 pridružen član, od leta 2011 pa je bil polnopravni član organizacije, ki že 70 let pomaga gibalno oviranim umetnikom po vsem svetu do samouresničitve in lastne uveljavitve ustvarjalnih potencialov.

Slikal je vsebinsko polno, skrajno požrtovalno, temperamentno v barvah in smelo v potezi ter izrazno in tehnično vsestransko - kot je tudi živel.

Osebna likovna poetika je vselej zasijala: bodisi v utripajoči, živi, haptično zgoščeni pastozni snovnosti, ekspresivni, skoraj abstraktni občutenosti; ali pa na sproščeno realističnih, vendar prepričljivih slikarskih opisih zaznavne stvarnosti ... Naposled pa se je ustvarjalni lok razpel vse do hipnih vtisov in prelivajočega se niansiranja liričnih utrinkov iz mladostnih sanj in otroškega spomina.

Benjamin Žnidaršič - Beno je odšel kot velikan srčnosti, vere, upanja, ljubezni, ... Neutrudni *iskalec*; predvsem pa dobrotnik, velik Človek in iskren prijatelj, ki je z nasmehom in hvaležnostjo tolikim na vse načine zagrizeno pomagal nositi njihove križe, ob tem, ko mu je bil lasten križ usode tako kruto neizprosen in težak ... Zdaj je odrešen - verjamemo v tolažbi -, a odšel je prezgodaj.

Za njim ostaja zevajoča praznina, zasušena slikarska paleta, odložen čopič, zlomljeno pero poeta *Zlatih perutnic* ter pričevalca lastne, globoke in zgledne *Govorice življenja*. Za pokojnim Benjaminom ostaja praznina, v kateri odmeva oglušujoča tišina ... Naj nam postane kraj spoštljivega in trajnega spomina. Prostor, kjer bo čez čas lahko pred našimi očmi živo zasijala nebeška svetloba, ki jo je naš Beno iskal v naravi, v ljudeh in v umetnosti. Svetloba navdiha, ki jo je tako polno živel in jo v plamenečem razdajanju - "*skozi sebe*", kot je sam dejal -, daroval vsem nam. In ta ostaja vselej pričujoča, živa zapuščina njegovega življenja.

Naj počiva v miru.

Jaka Racman

Benjamin Žnidaršič Beno: Poljsko cvetje